

страшна та слава Божіа (а), а чрез това по-
казва намъ великій истинненъ способъ за Бого-
почтѣніе то (б.)

(а) Сз велико то има Божіе ѣ сзединѣнна высочай-
ша та ѣ несоощаема та слава Негова, коато бо вели-
ки слъчай твари те трѣбва да почитатъ со вѣско
благоговѣніе ѣ сз страхъ. Противъ тамъ заповѣдь
сзгрѣшаватъ.

в.) Хвалители те, които противъ самаго Бога ѣ
Спасителя нашего Господа Иисуса Христа, или про-
тивъ нѣкои извѣстны оугрѣдницы неговы, какво да
ѣ неспасно слово, ѣ поносително изблюватъ: на пр:
които говорятъ, чи Богъ ѣ виноватъ въ наши те
грѣхове, понеже като оужь чи дава нѣкоги слъчай
камъ сзгрѣшеніе то: то ѣсть поуска намъ да грѣ-
шимъ, или го позываватъ неправеденъ ѣ немилосѣрдъ,
като оужь чи бжъ не дава що то по разсужденіе то
имъ потребно имъ было да иматъ, или като чи
оужь бжъ повече наказва человекъ атъ, нежели коакс-
то смъ достойнъ, или пресаждаатъ неговы те Божѣ-
ственны дѣла, глаголюще, какъ това не ѣ добръ на-
правено, могло оно ѣ по добръ да бжде: или ѣ на-
стоаще то течініе на свѣтовны те вещи оужь кораватъ,
като чи оужь има въ свѣтъ атъ нѣкои безпорядкъ,
на които Богъ сз невнимателно око глѣда: при това
които въ нѣстїе ѣ въ болѣсть търпятъ нетърпѣ-
ливъ, ропчатъ, ѣ хвалитъ на Бога, като неправед-
на. Таквиѣ ѣ подѣвни нимъ презиратели на страш-